

ОСНОВИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ**Стець А.В., здобувач вищої освіти групи Б 3/2****обліково-фінансового факультету****Миколаївський національний аграрний університет**

Управління економіки — найважливіша функція держави в умовах ринкового господарювання, а тим більше в умовах переходу до нього. Ринковий механізм регулювання економічних відносин передбачає постійне поглиблення правового впливу на економічні процеси, розширення сфери застосування загальнодержавних програм розвитку економіки, приватизації державної та комунальної власності, демонополізації та конкуренції [1].

Держава визначає правові основи для прийняття управлінських рішень, захищає інтереси національної економіки, формує її інфраструктуру, контролює процеси грошового обігу, встановлює і розвиває економічно вигідні для суспільства й держави правовідносини. Без державного управління помітно знижується ефективність виробництва, незатребуваною виявляється фундаментальна наука, через подорожчання скорочується інфраструктура соціальної сфери, а рух до цивілізованих форм життя здійснюється стихійно, з великими витратами та значними втратами [2].

За таких умов, а особливо в кризовій економічній ситуації, державне управління є необхідним. Причому йдеться не про поновлення адміністративно-командної системи, а про створення механізму демократичного управління, який би спрямовувався та контролювався насамперед виконавчою владою.

Управління означеною сферою суспільно-економічного життя являє собою складний процес цілеспрямованого впливу держави на всі компоненти економічної системи з метою її вдосконалення. Основою його є своєчасне й правильне врахування об'єктивних економічних законів, характеру суспільних відносин у конкретний історичний період, особливостей розвитку продуктивних сил, ступеня інтегрованості держави у світове економічне співтовариство [3].

Державне управління у сфері економіки ґрунтується на конституційному положенні щодо соціальної спрямованості економіки (ст. 13 Конституції України). Управління має на меті органічне поєднання заходів для економічного зростання та фінансової стабілізації з активною соціальною політикою, спрямованою на підвищення життєвого рівня населення. Отже, держава в інтересах суспільства визначає й забезпечує правові основи всіх економічних перетворень, захищає економічні інтереси виробників і споживачів, регулює грошовий обіг, формує й розвиває економічно і соціально вигідні сфери. Вона створює й гарантує рівні умови

господарюванню, встановлює правила поведінки суб'єктів економічних відносин і забезпечує їх стабільність.

Однак здійснення такого регулювання неможливе без використання примусових заходів, за допомогою яких обмежуються і припиняються небажані із соціально-економічного погляду форми господарювання, встановлюються бар'єри на шляху монополізму, криміналізації, деформації економіки [4].

Тому управління економікою містить у собі елементи соціально-економічного аналізу й розрахунку, організаційно-технічні дії та інженерну практику, правове регулювання й різноманітні організаційно-правові форми, а також комплекс методів впливу на керовані об'єкти. Організаційно-правові структури — це суб'єкти державного управління економікою. Організаційно-правові методи й форми — це ті засоби і прийоми, що їх використовують суб'єкти управління для реалізації своїх повноважень, тобто методи й форми їхньої управлінської діяльності.

Регулювання економіки є найважливішою функцією держави за умов ринкового господарювання, а тим більше за умов переходу до нього. Саме держава встановлює правові основи для прийняття управлінських рішень, захищає інтереси національної економіки, формує її інфраструктуру, контролює процеси грошового обігу, встановлює і розвиває економічно вигідні для суспільства і держави правовідносини. Без державного регулювання помітно знижується ефективність виробництва, незатребуваною виявляється фундаментальна наука, скорочується через подорожчання інфраструктура соціальної сфери, а рух до цивілізованих форм життя здійснюється стихійно, з великими витратами і значними втратами [2, 3].

Управління економікою — це складний процес цілеспрямованого впливу держави на всі компоненти економічної системи з метою її вдосконалення, основою якого є своєчасне і правильне врахування об'єктивних економічних законів, характеру суспільних відносин у

конкретний період становлення, розвитку продуктивних сил, ступеня інтегрованості держави у світове економічне співтовариство.

Список використаних джерел

1. Державне управління у фінансово-економічній сфері : навч.-метод. матеріали / В. Г. Бодров, Н. І. Балдич, О. М. Сафронова ; уклад. В. М. Гаврилюк. – К. : НАДУ, 2013. – 88 с.

2. Крегул Ю. І. Правові основи держ. управління економікою України / Крегул Ю.І. – Навч. посібник – К. : КНЕУ, 2003 – 431 с.

3. Адміністративне право України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://sites.google.com/site/igroupteamsite/administrativne-pravo-ukraieni/administrativno-pravovij-status-visoie-atestacijnoie-komisiie-ukraieni>

4. Державне управління економікою. – Навчальні матеріали. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://works.doklad.ru/view/iw_AVs5T6Cg/all.html

Науковий керівник – Горобченко О. А., канд. екон. наук, доцент кафедри економіки підприємств МНАУ